

51
Alammaisest

Ulo-Laulut,

Meidän Suuren Kuningame voitoin
ylis maalla ja merellä sisällä olewai-
sena vuonna 1790.

Sotivilda miehilda

Mund Rudellilda ja L. E.

Ensimmäinen

Kunles Nuohin miesi päälle:

Weisatan omalla kaunilla nuotillansa.

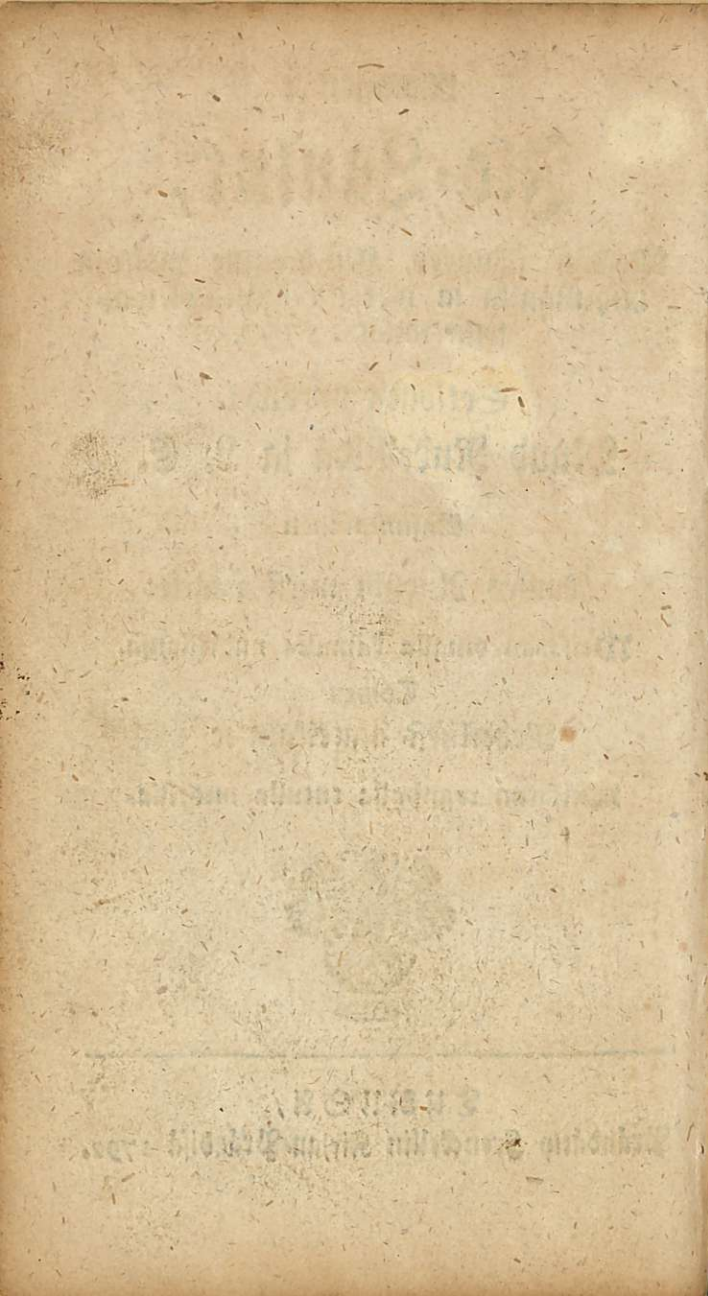
Toinen.

Rehellisest ajateltam ic.

Weisatan wanholla tutulla nuotilla.

E U O U S A,
Prändetty Srenckellin Kirjan-Prändisä 1792.

Ensimmäinen.

I.
Suules Ruohin miesi päällä, mit' on wihollisen maalla; Kuningas miekka wälky siel, sota joukkos wiel; Fredrikshamin' sen tunnusta, meidän kowain nuolten kautta, ett Ruohin woima häwipi, jong näeme hywäri.

2. Jumal' ja Kuningas' kiitä, Ruohi sydämeist ylistä, Kunniari Sangareille riemin tawalle, ett wihollinen waimalla tuli meidän voitom alla, Herran wäkerwän käden kautta, warjellan maakunda.

3. Sota olis nyt päättetty ja wihollinen voitettu, jollei petos yhdistä nyt, sota joukkom häwittänyt; kuiteng' on se siit' laadusta, ett se lyö oman Her

Herransa; niin käy se petollisille, jotte
ombi wiekkat todelle.

4. Välewä Uhyrin joukko, Ju-
malan kansaat vastaan poukko, kuiteng
löi yr Engel yöllä, hänen sotawäkensä;
Uhiambi on puollessamme kuin miel-
kalla wastasamme; seutähden sodi ur-
hollisel mielellä, Kuningan ja maan
edestä.

5. Mä ihmettelen suuresti, ett Ju-
mal Ruohin kans ombi, ja ei meitä
niin rangaise waikk monda sitä toi-
wonne, se on hänen kärsimysensä, hän
tahto wiatoind' werta säästä; ja ei kosta
duomita, heitä hänen wihasansa.

6. Sodoman rangaistuksesta Ju-
mal yhden Lotin pelasta, niin kauwan
kuin on kymmentä, jälillä niistä hurstai-
sta; hän säästä yndist maatunda, ja
heidän päällens armahda: Viel löyty
nytkin hurstaita, Waikk niitä ei ole usia.

7. Joista on Suuri Kuningas,
jonga taakka ombi raskas, sen näimme
monen nuonna, oleswan sangen paina-
wa. Tain lahjan edest rukoillkam päi-
wät

wät ja wöt häändä totelkam', niin me
lopuld woiton saamme, meidän Jumal-
laldamme.

8. Yhtens maasamme olkon, ja
rakkaus sydämiin tulkon, Uskollist ystä-
wyt lisä, ja aina sinun kansalles laina.
Gustawusta, Carle, siuna, awullansa
Korttendesta, ett he työnsä koht' päät-
täisit, niin woiton saam wiizist.

9. Wiimeiser me myös kiitäm hei-
tä, jott' usein sodasa mond werist paita
päälles pukewa, an heidän apu saada-
rensä, ettei he ennen wäspisi, kuin he
tule Krunaturi, ja woiton hedelmi lei-
kata, heidän hywäxi palkarensä.

10. Kunnioitakam Kuningasta, sill
woiton saamme hänen kauttansa, jollet
Hän ols ollut myötä, niin häpiä ols
palka meillä. Sinun Weljes on ollut
urhollinen sota maalle; Me kiitäm Tei-
tä molembia, ettei Ryssä walda saa.

11. Päättörex koss' klassi on juos-
nut ja est maali loppuns saanut, niin
on näiden Sangarein ruumist, mond
kaubistusta tulewa. Niit' töit' kuin Te
tehnet oletka saadan ymbärins maat'
jull.

julistta, kuolemattoman nimen Ze wot-
tatte, ja kunnialisen voiton nautitette.

Toinen.

I.

Rehellisest ajattele, yhdist ilon äänel-
lä, kost Ruohin aset kiisdäne,
Herra kiitä voiton edestä; Ruohin Fla-
ku jälleis sai, nudistetun tirkaudensa,
rehellisyis ahkerudest paloi, anjatussta
voitosta.

2. Kallis Kuningam! ylistäm, sinu
Mammaisel tawal, ja welvollisudem
kannam, Sinul ja Sangareil Kunnial!
Miekkas taiwas johdattakon, Kunniares
ja waldakundas wastusta, wihollisi ku-
rittakon, siihen tarwitan Ruohin rauta.

3. Nyhän Sawolahd' todista, kuin-
ga Ruohin miehet siel, ei suingan pel-
jen' wakketa, Gustawusta seurawat wiel,
Uudistaman Isän kunnia, me Histo-
riast opimme, woitto saada eli kuolla,
on laki Utkeren luodolle.

4. Hengen, weren me wuodatami-
me, lain pnyden ja opin edestä, suur-
tissi mahdollisest kannamme, esimerkij
Kunin.

Kuningain Sangariudesta, Gustaf ei
pelkä hengensä, etum edest aldix anda,
koff hän Skäri Flotallansa, oli Ruohin
Flakust arka.

5. Suuri Kuningas! toimitti asian,
wihollisten Flakun häwitti, jota ei kuul-
tu aikanam, ja sen perusturet liikutti,
otti fangix monda Seili, seurax Marti-
ren lakia, Sällan Wärrer takassin woitti,
ylimmäiset andoi polta tulella.

6. Raubia liekki peljättä ja suuren
wahingon teke, Raupungeitä kaubitta,
jonga Sangar myöskin näke, Carle
Karttoistkynnemenen muisto saattapi,
Ruohille uutta Kunniaa, että Ryssä
hännästyti, nyt tästä wihasta.

7. Jotka ikens eroittanet näisä asen
paukkinoisa, Uudet neuwot kohta löwnet,
päättän astans woimalla, kistoxeren ja
kunjan saawat, Uyseri ja sotamiesi, jotka
Ruohin aset kandawat, Isämmaan was-
tupessi.

8. Jumal Katkiwaldias Sangar,
kuin Ruohin aset johdatta, wahwist Ku-
ningasta angar, wihamiehem walda tado-
ta; kistos Uhri sinul kannam, joka mail-
man perustit, nimelles ijäsest annam, kuin
woiton meille säällytit.

9. Ju

9. Jumal kuningain henge warjel, ja
sunnattu ikää laina, wihollisten waulat
Salassel ja kaikki petos musera, ohrenttä
säänttä, ett kaikki tete welwollisuuden, ja
miehudel ja yhteydellä, kaudawat miel-
kans kunnialla.

10. Hertua Carl Waldakundam kun-
ja, on Hoglandin tykö tuonut, Jumal
kaikki hallikewa, Woinallas Prinssiänt
warjele, ett hän Ruohin Glakun Kuningari,
jälless wetten päälle mene, ja ne woiot
mahdollisest ottapi, joita iloll toivo-
taimme.

11. Suur Jumal! sinna, warjele,
Ruohin Kallist Kuningain huonetta! Kor-
kias linnast alhasimban majan, wuodata
armos sinnausta: Sota-joukko maal ja me-
rellä, wäkewäll, kädell piiritä, ettei päiwäl
eikä yöllä, Kadoteta wähindäkä.

12. Sangar wyötä mielläs wyölles,
ota ommas jälless tykö, ett Sangarein
suures joukko kannat sinun, Herran mia-
ka myös: Kallist Kuningas! rebellinen
mieli alattimaisimmas toiwopi, rukouksa
ja muistos istuimes on ijäisest pöshwä.

